

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:
1 óra . 60 fillér
3 óra . 1.80 fill.
Vidéken:
óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levelezés és egyéb küldemény ezimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Szerencsétlenség a Fellegvárban. — Hatvan betörés.

A székelység.

Kossuth Lajos mondta: „Erdély Magyarország jobb keze.” E jobb kéz sokszor szorult ököllé, midőn a magyarság és a magyar szabadság szent ügyéért kellett harcolni; és e jobb kéz mindig elől járt az áldozatkészségben, midőn hazafias cél követelte azt.

Csak egyet nem tudott e „jobb kéz”: kérni ott, hol talán követelni is jussa lett volna. Az erdélyi részek nagyon sok kérdésben mostoha gyermeke volt a magyar kormányoknak. Ennek meg kellett változnia, mert e „jobb kéz” egy nagy kincset és egy nagy veszélyt rejt magában. Azért mondjuk, hogy „rejteget”, mert az ország szívében, honnan intézik e nemzet sorsát, nem igen látják meg egyiket sem.

A veszély, mit magában rejt: a nemzetiségi túlzók hazafiatlan akciója, mely folytonos működésben van és napról-napra, lépésről-lépésre hódít tért a maga hazaellenes tervei számára és így folyton több és nagyobb veszélyt rejt magában.

A kincs, mit Magyarország jobb keze magában rejt: a székelység. A székelység, melyről már a magyar szabadságharc költője is megénekelte, hogy „minden cseppje drága gyöngyöt ér.” És e drága gyöngy most veszendőben van. A székelység kivándorlás ijesztő mérveket kezd ölteni. Ezrivel vándorolnak ki közülök azok, akiknek számára

ez ország nem terem mást, mint koldus-botot.

A székelység kivándorlásnak ez ijesztő mérve kissé felrázta a kormányt is ez irányban tanúsított közönyösségéből. Éppen tegnapi számunkban üdvözlöttük a kormányt, hogy a honi ipar fellendítésével munkát és kenyeret akar adni a székelység nép kezébe. Mi örömmel regisztráltuk e kezdetet is, de egyben ki kell jelentenünk azt is, hogy ez annyira a kezdet kezdete, hogy ily lassulásokkal haladva, sosem fogunk nyomába érni és nyomába érve elfojtani, azt a folyton növekedő veszélyt, mit a székelység kivándorlás és egyáltalán a székelység érdekeknek elhanyagolása rejt magában.

A székelység-kérdést folytonosan felszinen kell tartani. Nem elég az anketezés, kísérletezés. Gyors, mélyreható akcióra van szükség. Fell kell venni a székelység-kérdést a politikai kérdések közé, mert — sajnos — nálunk leginkább azon kérdések haladnak előre, melyeket politikailag kezelnek. — Nem szabad pihenni, nyugodni addig, míg egyetlen székelység kéz is lesz, melyben vándor, vagy koldusbot van; ezek a vándorbotok az ország szégyenfái, melyeknek ki kell pusztulni a legutolsóig.

Nem kívánjuk most a multak hibáért járó felelősség kérdését feszegetni. Örülünk, hogy a politikai központból is fordul némi figyelem a székelység felé. Reméljük,

hogy a székelység felé irányított figyelem tisztán fog látni és ha igen, úgy bizonyára át fogja hatni, át fogja érezni ama veszélyt, mely a székelységet fenyegeti és gyökeresen fog segíteni rajta.

Nemcsak helyi érdekü, de nemzeti veszélyt jelent az erdélyi részek két sebé: a nemzetiségi túlzók hazafiatlan akciójának erősbulése és a székelység gyengülése. — Minden magyar kormánynak hazafias kötelessége az előbbit megdönteni, az utóbbit pedig felemelni.

**** Országgyűlés.** Perezel Dezső elnöklete alatt tegnap tovább folytatta tanácskozását a képviselőház. Az összeférhetlenség-ről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál Csávolszky Lajos módosítást nyújtott be, hogy a képviselőknek akkor is le kell mondanok, ha pártállásaikat megváltoztatják. Széll Kálmán ellenezte a módosítást, ugyszintén a Dienes Márton javaslatát is, melynek lényege az volt, hogy az összeférhetlenségi törvény a főrendiházra is terjesztessék ki. Ezután még a honvédelmi póthitelről, a népfelkelők felszereléséről és a konzuli ügyekről szóló törvényjavaslatokat tárgyalták.

Csödbejutott iparszövetkezet.

— Saját tudósítónktól. —

Két ízben foglalkoztunk már a kolozsvári „Általános iparszövetkezet” ügyeivel, azt a célt tartva szem előtt, hogy e közérdekü és a kolozsvári kisiparosokat közvetlenül érdeklő intézmény sorsa iránt a nagy közönség érdeklődését felkeltjük. Eddigi cikkeinknek meg is volt az az eredményük, hogy az általános iparszövetkezet ügye ismét élénk érdeklődés és megbeszélés tárgya lett a kisiparo-

sok körében s remélhetőleg ezután még inkább rajta lesznek, hogy a csőd rendezésével az általános iparszövetkezet intézményét életképes helyzetbe hozzák.

A mi törekvésünk eddig is az volt s ezután is az lesz, hogy a mikor csak lehet, mindig teljes erőnkkel támogassuk azokat a vállalkozásokat, amelyek révén a kolozsvári kisiparosok általában véve a kolozsvári iparosok produktio és verseny képes ipart tudnak megteremteni a külföldről beözönlő ipari cikkek ellenében.

A napokban egyébként egy terjedelmes levelet vettünk az általános iparszövetkezet igazgatóságától, melyet kivonatossan az alábbiakban ismertetünk.

A levél pár sornyi bevezetés után azzal kezdődik, hogy a mennyiben hibát követett volna el a vezetőség az iparszövetkezet vezetésében, az tisztázódni fog, a törvényszék előtt. „Hogy a cikkiró, — mondja tovább a levél — az általános iparszövetkezet nem ismert dolgival tisztába jöjjön, elmondunk egyet-mást a szövetkezet bel- és kül életéből, hogy a fontos ügyet annál behatóbban tárgyalhassa.

Első az, hogy a szövetkezet a közönség részéről a megérdemelt pártolásban nem részesült.

Másod sorban a cikkiró feleli, hogy a vezetőség is csak iparosokból állván, daczára annak, hogy a világ teremtése óta a soha eddig meg nem szűnő teremtés művén dolgozunk, még sem vagyunk képesek még egy krajczáros tárgyat is, semmiből előteremteni. Más helyén a cikkiró előfordul az, hogy érdekes volna megtudni, hogy mit csinált az iparszövetkezet vezetősége a csőd napjáig. Röviden szólva mindent, a mi tőle kitelt és a mit tudott. Egyébként álljon itt az a minden perczen bizonyítható igazság, mely a vezetőséget mindenkor tisztán állítja a közvélemény ítélőszéke elé.

Kerékpárok, varrógépek és az összes felszerelési cikkek

a legjutányosabb árban, a legjobb minőségben és a legnagyobb választékban kaphatók

GRÓSZ FRIGYES

gyári nagyraktárában, Egyetem-utca 2. (Torda-u.) New-York szálloda mellett.

Az ált. iparszövetkezet megalkult 100 koronás részvényekkel és meg is nyitattott 1900 január 22-én, minden tagra nézve öt évi huszkoronás fizetési kötelezettséggel, mely összeget a könnyebbé okáért lehetett volna heti 40 filléres részletekben is törleszteni. Amde 240—250 tag közül fizetési kötelezettségét csak 36 teljesítette, a többi pedig összesen alig fizetett ennyit s ha fizetett, az akkor is legfeljebb 1400 koronát tesz ki, a mi majdnem semmi ahhoz az 5000 koronához képest, melyet az első évben kellett volna bevenni.

A szövetkezet alapját csak is a részvények képezték, tehát az egy év alatt bevett 1400 korona mellett mit tehetett a vezetőség a következő kiadásokkal szemben:

1. A helyiség évi bére 1900 k.
2. A bolti árusító havi 60 „
3. Egy másik árusító „ 100 „
4. Részvénydíjak felhajtója havi 30 „
5. Házi szolga havi 30 „

Ime ezek voltak a szövetkezet kiadásai az 1400 korona bevétel ellenében. Már most tessék elképzelni, hogy hol van az a vezetőség, mely ilyen körülmények között a szövetkezetet fenntartani képes lett volna. A mostoha viszonyokhoz járult még az is, hogy épen azok a tagok, kiknek mint kötelesség nem teljesítőknek semmi szavuk sem lett volna a szövetkezet ügyvezetéséhez, azok vitték mindenben a főszerepet; lármáztak, akadékoskodtak, gyűléseinket oktalán lármájukkal hátróztatva képtelenné tették, szóval olyan állapotokat teremtettek, hogy a leghiggadtabb ember sem volt képes semmit sem tenni.

A levél ezután következő részében a fizetési viszonyokról szól az igazgatóság, majd azzal a váddal szemben argumentál, hogy nyakra-főre hozatta volna a szövetkezet üzlethelyisége számára az árukat.

Ime, közöltük ezt a levelet is, mivel véleményünk szerint az ilyen ügyeknél felettébb fontos, hogy az összes felek és az összes vélemények meghallgattassanak. A bíráló megjegyzésektől most még tartózkodunk, mindaddig, a míg az összes érdekelték el nem mondják a maguk mondani valóit.

Szerencsétlenség a Fellegvárban.

Lezuhant ház.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, június 14.

A napok óta tartó esőzések következtében nagy veszedelem fenyegette állandóan a Fellegvár azon gyöngébb szerkezetű házeit, melyek a meredek fekvés miatt az időjárás és az elemi csapások viszontagságainak fokozottabbmérvben kivannak téve.

Tegnap délelőtt, mikor a jég-esővel párosult fellelgeszakadás végig zuhogott a Fellegvár apró

házai között, a sok esőzés következtében egy vályogból épült házikó átmedvededett és pár lépésre tovább esuszamlott.

Alig telt bele pár perc, mikor a kis ház tetőzete beomlott, majd az ablakfalak is roskadozni kezdtek. A házban egy **Petrus Bagos Petri** nevű **nyolczvanhat esztendő öreg ember volt, kit a beomlott tetőzet maga alá temetett.**

Szerencsére a tetőzet anyaga vályog és rözse anyagból állott, úgy hogy a kevésbé szilárd anyag a beomlás alkalmával nem volt képes a házban levő nyolczvanhat esztendő aggasztóként megölni. A tehetetlen öreg ember így is súlyos sérüléseket szenvedett, mennyiben a reá zuhanó tetőzet **farcsontját eltörte, hátán erős sérüléseket okozott, továbbá fején és kezén a bőrt jelentékenyen felhorzsolta.**

Vele lakott egy öreg asszony is, a ki azonban még ideje korán kimenekült a házból s így semmi baja sem lett. A szerencsétlenség alkalmával rögtön értesítették a mentőket, akik a nyolczvan esztendő öregot ápolás alá vették s azután beszállították a sebészeti klinikára.

Ugyancsak a tegnapi fellelgeszakadás következtében rongálódott meg egy másik háznak a tetőzete és oldalfala a Fellegvárban. Ez a ház a szerencsétlenség színhelyén levő beomlott házikótól jobbra és azzal egy vonalban szintén a Sánczalja-utcában fekszik. Alig harmincznegyven lépés választja el a Fellegváron levő és most felállított **Erzsébet** szobortól. Ennek a háznak azonban csak az egyik felét tudta a lezuhanó víz ár tönkre tenni, míg a másik része sértetlenül áll. A netalán bekövetkező újabb szerencsétlenségek meggátlására a hatóság megtette a szükséges intézkedéseket.

Öngyilkos bérkocsis.

— Saját tudósítónktól. —

Tegnapelőtt éjjel öngyilkosságról értesítették a mentőket, melyet a Csertörő-utcában követtek el. A mentők kötelességszerűen, ki is szállottak a helyszínére, a hol fájdalomtól kínózva, mintegy eszméletlen állapotban találták **Keller Róbert** szászrégeni illetőségű bérkocsis segédet.

A 22 éves fiatal ember marólugot ivott, s a mentők a kórházba szállították. Kihallgatásakor bevallotta, hogy mintegy 3 héttel ezelőtt már foglalkozott az öngyilkosság gondolatával, s ezt buskomorságból akarta elkövetni.

A városban vásárolt is 10 krajczárra marólugot, s ezt magával is hordozta, míg végre egy álmatlanul eltöltött éjszaka

után tegnapelőtt éjjel végre is hajtotta a végzetes tettét.

A házbeliék állítása szerint tegnapelőtt busan ment haza **Krizba-utczai** lakására, hol már ekkor el voltak készítve a mérgek, melyek a fiatal bérkocsis életét kioltani voltak hivatva. A házbeliék az isszonyu jajkiáltásokra feltörték a szijgyártólegény szobájának becsukott ajtaját s ott találták a szerencsétlen fiatal embert isszonyu kínok közt a földön fetrengeni. A gyorsan előhívott mentők rögtön ellenmérgeket adtak be az öngyilkosnak, azután pedig beszállították a belgyógyászati klinikára.

Azonban az előjékből ítélve az életunt fiatal embert, az életnek a legnagyobb valószínűség szerint megfogják menteni.

Hatvan betörés.

— Saját tudósítónktól. —

A szennázciók városa Kolozsvár, vagyis Kolozsvár elnevezése egyel szaporodott. Ugyanis 14 nap alatt — 14 nap mi az egy ember életben — 60 betörés és lopás lett elkövetve.

Nem is számítva azon apró cseprő krajezáros lopásokat, ez alatt a 14 nap alatt történtek a hiresebb betörések és lopások.

Csak a napokban történt báró **Wesselényinél** egy nagyobb lopás és a rendőrség erélyes nyomozása mellett már is a szőlők alatti lopásokról tesznek panaszt. Alig panaszol az egyetem rectoratusa, és a rendőrség a vásári lopásokból sem tud eligazodni. Az egyik ügyben **Kossa** kapitány elzárkóztan vezet a nyomozást, a másikban már egyedül nyomoznak a rendőrbiztosok. És az eredmény mi? az, hogy Kolozsvárt vannak a legfényesebb közbiztonsági állapotok, ugyanígy, hogy a vásárosok tüzölt kordont kértek a rendőrségtől, mely őket a lopásoktól megóvjá.

Nó hát ez így nem maradhat, felhívjuk a főkapitány figyelmét ezen rendellenes és sajnálatos körülményre, és elvárjuk a tiszteletben megőszült rendőrfőnöktől, hogy ezen állapotokat megszüntetni első kötelességének fogja ismerni.

H I R E K.

— **Siralmas állapotok.** A kolozsvári népoktatás siralmas állapotáról vontale a leplet **Halász István** miniszteri osztálytanácsos legutóbbi kolozsvári tartózkodása alkalmával. Megdöbbentő adatok derültek ki. Ime egy egyetemi város az alsóbb iskolástartás terén minő elhanyagoltságban szenved. **Ezerháromszáz** teljesen oktatás nélküli gyermek nevelkedik fel Kolozsvárt a társadalom óriási kárára. Természetesen a szegény néposztálygyermekiezek a mi csak anyagot ad az

elkeseredés táplálására. Ezen az állapoton gyorsan és hathatósan kell segíteni. Ez a tény is igazolja azt az egyizben már általunk is nyilvánított álláspontot, hogy a nagy forgalmi központok közoktatás ügyét, mindenek előtt rendezni kell, hogy onnan áradjon szét a kultúra a vidékre is. Ezzel a fontos kérdéssel közelebbről behatóan is foglalkozni fogunk.

— **Bartha Miklós** mandátuma.

Már már azon a ponton állott **Bartha Miklós**, hogy jövő országgyűlési ciklusból kibuktatják, miután **Békés-Gyulán** nem ismerté el a **Kössuth-párt** az ő jelöltségét, **Kolozsvárt** ellenben ha el is ismerték jelöltnék **Bartha Miklóst**, ez csak amolyan „*pietatus masculus*,” miután megválasztani úgy sem fogják. Vannak azonban még jó emberei **Bartha Miklósnak**, s ezek gondoskodtak arról, hogy ezután sem maradjon mandátum nélkül. Fővárosi tudósítónk közli ugyanis velünk, hogy gróf **Károlyi István** nem engedi **Bartha Miklóst** elejtetni, s már elígerte neki a nagykarolyi kerületet, a hol gróf **Károlyi** nem vállal mandátumot. **Bartha** tehát kitartó hűségéért és igazán önzetlen munkásságért megkapja jutalmát a nemzeti kaszinótól.

— **Egy székely község eloláhosodása.** Székelyföldről írja tudósítónk a következőket, melyekre külön is felhívjuk az **Emke** figyelmét. A tudósítás így szól: **Háromszék megye Bőlon** községe, mely századokon át tiszta magyar ajku volt, most lassankint kezd eloláhosodni. Szomorú jelenség ez, mert nem egyedül álló példa a magyarajku községekben. Alig volt oláh **Bőlon** községében s ez a pár ember elég volt arra, hogy az oláhoknak olyan propagandát csináljon, hogy nemcsak az oláh eredetű családok lesznek ismét oláhok, hanem maguk a magyarajkuak is lassankint eloláhosodnak. S ennek leginkább a nemtörődomség az oka. Senkisémet törődött avval, hogy a magyar lakosság folyton szegényedett, iskolája düledező állapotba jutott. A gazdagabb elem is évek nyomora után olyan szegénységbe jutott, hogy házat, földjét eladta a bevándorló gazdag oláhoknak. Pedig ha valaki kezébe venné a dolgot, a magyarság ügyét még most is meg lehetne itt menteni.

— **A színházi nyugdíj alap ügye.** Tegnap délig kellett volna **Korbuly Bogdán**, **Gajzágó Manó** és társaiknak a **Tóth József** színházi pénztáros által elsikkasztott színházi nyugdíj alap ügyében, az *elleníratot* a kir. törvényszékhez beadni. **Korbuly Bogdán** és társai tudvalevőleg 66 ezer korona erejéig vannak érdekelve, mint nyugdíj ellenőrző bizottsági tagok, a sikkasztásban. dr.

Hets Ödön a belügyminiszterium megbízásából tegnap Kolozsvárt járt s miután Korbuly Bogdán és társai az ellenirat beadására, hivatkozva nagymérvű elfoglaltságukra, harmincz napi haladékot kértek, Hets Ödön a kérelmet teljesítette s eljárásáról távirati uton jelentést tett Széll Kálmán miniszterelnöknek, mint a belügyminiszterium vezetőjének.

— **Elmebetegek összeírása Kolozsvárt.** Hetekkel ezelőtt már megírtuk, hogy Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter elrendelte az ország elmebetegeinek pontos összeírását. E czélból most körrendeletet intézett Kolozsvár város és Kolozs megye törvényhatóságához amelyben meghagyja, hogy az összeírás eredményét augusztus hó 15-ik szolgálatukba a belügyminiszteriumba. A tízévenkint ismétlődő népszámlálások adataiból ugyanis többféle okból nem lehet pontosan megállapítani az elmebetegek számát, amelyre az egészségügyi közigazgatásnak feltétlen szüksége van.

— **Rágalom.** Az „Ellenzék” című hírlap ujabban a rágalmakban utazik. Jól kiszámított rosszhiszeműséggel azt hieszteli tegnapi számában, hogy több sajtó pör van ellenünk az ügyészségnél beadva. Hogy miért hiesztel az Ellenzék ilyen rágalmakat, nem tudjuk, de nem is vagyunk kíváncsiak reá, miután bennünket senki sem pörölt be ez ideig, sőt remélhetőleg ezután sem fog, mivel elvégezzük kötelelességeinket becsületesen, komolyan és férfiasan, a mit az Ellenzékről elmondani egyáltalában nem lehet. Mivel azonban tartunk valamit a magunk méltóságára, nem szívesen állunk szóba az olyan rosszhiszemű és suba alatt dolgozó lapokkal, mint akár az Ellenzék is. Hosszas vitázás helyett tehát csak röviden jelezzük, hogy elejét veendő az ilyen galád és jól nevelt uri emberekhez nem illő fogásoknak, az Ellenzék ellen tegnapi rágalmazó hiesztelése miatt a mai nap folyamán megteesszük a törvényes feljelentést,

— **Nagy esőzés.** Rövid idő alatt már másodszor látogatja meg Kolozsvárt olyan hatalmas eső, hogy komoly veszedelmeket idéz elő. Tegnap Jélelőtt 10 és 11 óra, továbbá délután 2 és 3 óra között sűrű dörgés és villámlás között ismét hatalmas fellegszakadás volt. Jó háromnegyed óráig esett az eső, — néha jéggel vegyest — s a nagymennyiségű eső úgy felduzzasztotta a különben is megáradt Szamost, hogy több helyt, így a Csértörő- és Gyár-utcában, a tűzoltó laktanya előtt ki is öntött. Az áradás, melyet a csatarnákból kiömlő víz is fokozott, szerencsére komolyabb bajokat nem okozott.

— **Lógyakorlatok a Plecskában.** Nagy Mór h. polgármester felkért az alábbiak közlésére: Értessítjük a közönséget, hogy a

kolozsvári cs. és kir. katonai állomásparancsnokság átírata szerint a nyolczheti katonai kiképzésre bevonult 51-ik gyalogezredbeli póttartalékosokkal folyó évi június hó 22. napján 6 órától este 6 óráig az ugynevezett Plecska-völgyben lövés gyakorlatok fognak tartatni. Azért tehát figyelmeztetjük az érdekelteket, hogy a jelzett hátrészen a megjelölt napon ne tartózkodjanak, ott ne közlekedjenek, mert ellenesetben a netaláni szerencsétlenséget maguknak tulajdoníthatják. Kolozsvár sz. kir. város Tanácsának 1901. évi június hó 11-én tartott üléséből Dr. Nagy Mór polgármester.

— **Gazdag szegény.** A koldulás alamiznaadásnak czélja és pedig egyedüli czélja a szükölködőkön való segítés. Igen jól tudta ezt Kapner Bernát máramarosi koldus, a kit itt Kolozsváron tegnap fogtak el engedély nélküli koldulás miatt. Kapner ugyan elfogatása alkalmával megmotózták, s ez alkalmával 110 koronát bankóban és 10 korona 60 fillért váltó pénzben találtak, vagyis 120 korona 60 fillért. A rendőrség sem volt rest, s a gazdag koldust méltó büntetéssel sújtotta, ezen kívül pedig megszabadiította tőle a várost is, a tolonczszabály alkalmazása mellett.

— **Gyár-utcai lakók küldöttsége.** A felhőszakadás alkalmából bebizonyult a városi levezető csatornák elégtelen volta. Így például a gyár utcában, hol a főcsatorna vezet le, annyira megtelt a levezető esővízzel, hogy a vizesatornák erősen kiöntöttek, megtöltve a szomszédos házak pinczéit vízzel. A gyárutcai lakók, kik már több ízben szenvedtek a csatornák elégtelen volta miatt érzékeny anyagi kárt, tegnap elhatározták, hogy küldöttséggel a tanács elé járulnak azzal a kéréssel, hogy a levezető esőhálózat csatornája elegendőképen kibővíttessék.

— **Pótvizgára** előkészít, esetleg bármi féle magánoktatást nyújt egy egyetemi hallgató. Bővebbet a kiadóhivatal.

Táviratok.

Életre-halálra.

Budapest, jun. 14. Leyds hivatalos kommunikét tett közzé, a melyben a többek közt a következő áll:

A bur bizottság elhatározta, hogy a háborút addig folytatja, míg vagy győznek, vagy utolsó emberig elesnek.

A pénzhamisító pör elnapolása.

Budapest, jun. 14. A Takács Zoltán bankóhami-

sítási bűnpörének tárgyalását ma öt napra, e hó 19-ig elnapolták, mivel a tárgyalást vezető elnök, Lenk Gyula táblabíró felesége hirtelen elhunyt.

Életmentő urinó.

Budapest, jun. 14. Eperjesről jelentik: Tegnapelőtt az eperjesi mélyvízü malomárok mentén két fekete ruhás uri nő sétált. Egyszerre csak kétségbeesett kiáltást hallanak az árokból: egy három éves kisfiu kapálózott a sebes folyású vízben. Az egyik nő a vízbe ugrott és kimentette a fiúcskát. A két nő azután megvigasztalta és megnyugtatta a síró gyereket. Azután tovább mentek mintha semmi se történt volna. A megmentett gyermek a korházi portás fia volt. Hogy ki volt a két nő, azt nem tudják.

NYÁRI SZINHAZ.

Kolozsvár, szombat, jun. 15-én.

Harmadszor:

A kolduló barát.

Énekes vig színmű 4 felv.
Irtta: Costa Károly. Fordította:
Csörgő Hugó.

SZEMÉLYEK:

Kulina István — — — Kassai.
Kati, felesége — P. Lukács J.
Márton, kolduló barát Dezséri.
Krajczárka — — — Gyöngyi.
Tóni, felesége — — Hahnel A.
Trézsi — — — K. Árpási K.
Hubmajer — — — Gabányi L.
Kellemfi — — — — Papp.
Seres — — — — Szentgyörgyi.
Eles — — — — Váradi.
Puskás — — — — Szakács.
Fránzi — — — — Tompa.

Kezdeté fél 8, vége 10 órakor.

Regénycsarnok.

Maklaren David kalandjai.

— Angol regény. — (31)

— Bizony úgy, s épen az a mód, a mint levettem, folt a becsületemen, mert Preston Pausnél megszöktem tőlük.

Tudtam, hogy a háboruban a megszökés meüthetetlen bün, de volt eszem és csak annyit mondtam: „De jó uram, hisz ennek halál a büntetése!”

— Nagyon is valószínű, hogy az lenne sorsom, ha kezet tehetnének reám — válaszolá — de zsebemben a francia király megbízó levele, a mi talán segitene rajtam!”

— De jó uram, — szoltam — ha ön szökevény, elítélt áruló és a francia király katonája, miért kísérti Istent azzal, hogy haza jön?

— Negyvenhat óta minden évben megteszem — szolt Alán

komolyan — mert vágyom látni hazámat és barátaimat, de legfőképpen főnökömért: Ardshielért teszem.

— Hisz ön azt mondá — tudakozódtam tovább — hogy Appion a főnöke.

— Appion csak helyettese Ardshiel-nak, ki bár négyszáz kard száll ki itthon hüvelyéből egy intésére, még is idegenben eszi a számüzetés keserü kenyerét. Itthon pedig szegény bérlő, bár bért kell fizetniök György királynak is, azért szeretett főnöküknek: Ardshielnek is megadják a magáét, s ezt a segitsegét juttatom én itt (s erre az a nyugalom telt övére ütött) főnökömnek.

— Hogyan — bámulék — két félé is adóznak?

— Bizony úgy! — Stewárt Jakab Ardshiel féltestvére szedi össze pénzüket s szolgáltatja át nekem.

— Ez igazán nemes tett — szoltam — királpárti vagyok, de azért elismerem, hogy ez nemes!

— Te királpárti vagy, — szolt Alán, — de gentleman is egyszersmind. De ha te a Vörös Róka volnál — s e névre Alán dühében egy szót sem tudott többet szólni.

— Hát ki az a Vörös Róka? — kérdezém.

— Hogy ki? — kiáltott Alán, mindjárt elmondom neked. Nős hát mikor csapataink Culloden-nál vereséget szenvedtek s Ardshiel szegény feleségével és gyermekeivel a hegyek közé menekült. Kemény munka volt, míg a hajóra tudtuk őt csempészni. Az angol csorda pedig, mely nem tehetett kárt életének, jogaira tört. Elrabolták birtokait, kicsavarták kezéből a fegyvert emberi kezéből s hátukról lehúzták a ruhát. Egyet nem tudtak elvenni tőlük: főnökük szeretetét. Ezek a guinea-k tanui annak. És most ebbe beleavatkozik egy ember egy Campbell, a veresfejü Campbell Colin.

— Öt hívják vörös rokanak, vágтам vissza.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Sebő József.

Kiadja: a „Gutenberg” nyomda.

Apró hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemü közönséggel tudatni, hogy az egész nyár folyamán raktáromon tavalyi vágásu hántott, bükk, usztatott és tölgy tűzifa kapható. Megrendelhető 315. sz. telefonon.

Becsés megrendelésüket várja

3-10 Fisch Géza.

